

R.S.G schiet zichzelf in de voet...

- Een tragi-komisch verhaal over een schakende familie.

1 november, ik word wakker en rek mezelf uit, tegelijkertijd walmen de dampen van angstzweet mijn neusgaten in. Gadverdamme! Het ruikt naar de Pion 4! Hmmm....de Pion 4, een heerlijk hapje op weg naar het kampioenschap. Jammer dat ze zo stinken, maar zo werkt dat ook met konijnen, als ze eenmaal gevild zijn, ruik je er niks meer van! Aangekomen in Hotel Merks viel het meteen op dat de tegenstanders allemaal gehuld waren in een bruine broek, dit waarschijnlijk om de serieuze angstaanvallen niet te tonen aan de jonge goden van het illustere Genootschap.

Als 8 lichtgebronsde Adonissen - En dan doet onze Jan nog geen eens mee! - namen wij plaats achter ons bord, de één zat aan bord 2, de ander aan 5 en weer een ander aan 1, enfin. De houten stukken deden denken aan de tegenstander, ze waren ruw, krom, gedrongen en uitermate weerbarstig, waarschijnlijk om splinters te veroorzaken of enig ander fysiek ongemak. De sfeer was gespannen, maar wat wil je als men met argusogen toekijkt naar de Genoten! Er werd alles op alles gezet om het ons zou oncomfortabel mogelijk te maken; We werden met de rug naar de deur gezet, we kregen maar op 4 bordes wit, geen nootjes en we moesten alles zelf betalen!

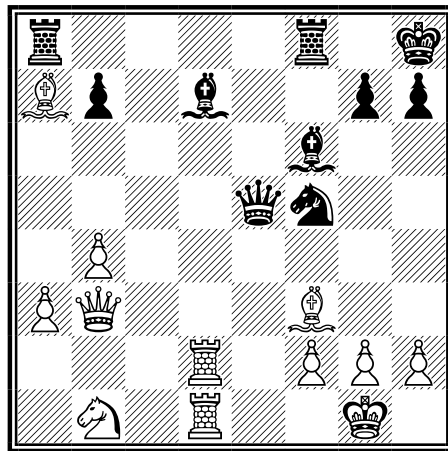
De kopman van het R.S.G, benjamin, teamleider, doelpuntenmachine en gezellig menneke zette de toon al vroeg in deze stadsderby. 'Onze Bo' liet nergens wat van heel! De kopman van de Pion 4, jongeheer Erik-Jan Colijn, werd in 12 zetten voor eigen publiek gevierendeeld, gespietst, verbrand en vernederd.

Onze kopman van het eerste uur, Johan Goorden, speelde tegen Cees IJzermans. Hij kreeg een gesloten Siciliaans tegen, de eerste aanwijzing van angst. Johannes is ook niet echt een draver, Johan is een stylist, een Bergkamp achter het schaakbord. Na een zet of 20 heeft wit zijn koningsaanval ingezet en zwart zijn mars op de damevleugel. In een stelling waar niets aan de hand is geeft Cees pardoes een kwaliteit, Johan mist daarna de kans om af te wikkelen naar een eindspel met een kwaliteit meer en dan zul je altijd zien dat je ergens fouten maakt. Uiteindelijk komen ze in een eindspel van Koning+Paard+Loper tegen Koning. Jongeheer IJzermans weet het echter niet te winnen. *(Zie ook het artikel: Eindspelletjes met de teamleider - deel 1 -)* Johan pakt dus een half punt, waar er meer, maar ook zeker minder, in had gezeten.

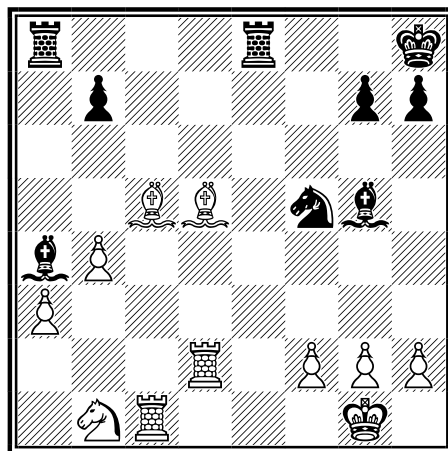
Op bord 3 - Normaal het domein van onze Jan! - speelt Frank Rockx codenaam 'den Suus' tegen Henk van Weersel. Suus krijgt een gambiet tegen waar hij achter het bord aardig vat op krijgt. Den Suus is in een gretige bui, snoept een (2^e) pion, maar verliest een kwaliteit. Zelfs dan is er nog niets aan het handje, na een zet of 10 is heer van Weersel nog steeds niet verder gekomen, 'ons Suuske' vriendelijk als hij is besluit zijn tegenstander een handje te helpen door zomaar een stuk cadeau te doen. Suus pakt een onnodige 0.

Onze voorzitter nam plaats op bord 4 en heeft na een zet of 5 al een structureel probleem. zijn tegenstander is jongeheer Ivo Kok speelt een puike partij en laat onze voorzitter kansloos. 'The Don' - Op het moment van spelen 54 jaar en 364 dagen oud, ziet er nog goed uit! - verliest een stuk, en wat later nog één en dat was het dan wel zo een beetje. Het bewijs dat bronzen Adonissen ook maar mensen zijn. Een terechte 0.

Peter Boenders speelt op bord 5, nu begint het spannend te worden, tegen jongeheer Emile Broeders. Peter speelt een puike pot en overklast zijn jonge tegenstrever in het middenspel. We komen erin na de 24^e zet van zwart, nadat Peter al een betere voorzetting heeft gemist.

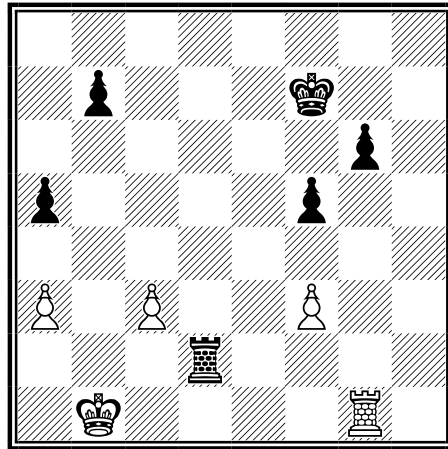
Peter kan hier met 25. Td2xd7 een einde maken aan het gevecht. Zwart kan dan nog wel nemen op a7 met de Toren, maar met 2 pluspionnen en een beter stelling is wit de enige met (grote) kansen, helemaal als die persoon Peter Boeders is. ‘Onze Peet’ besloot echter ook aan liefdadigheid te doen, zelfs toen hij een kwaliteit ‘verloor’ stond hij nog beter. We zijn inmiddels 4 zetten later aanbeland in de volgende stelling.

Peter speelde hier 29. Lc5-e3?, na 29. Ld5xb7! Verliest wit weliswaar een kwaliteit, maar met 3 pluspionnen en het loperpaar kunnen we toch zeggen dat wit nog steeds goede zaken doet. Na de gespeelde zet is het echter zwart die aan het langste eind trekt. Wat zei onze voorzitter ook alweer over de genitaliën van zulke mannen? Oh ja....Gouden Ballen!

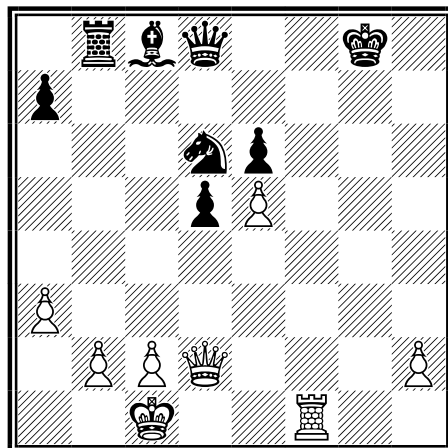
Rico speelde met zwart op bord 6 tegen ‘paperboy’ Sander le Sage die helaas een klein halfuurtje vertraagd was. In een zogenaamde Moderne Verdediging deed Sander plots een pion cadeau, die Rico niet aannam?! Hierop volgde een ingewikkeld middenspel dat vooral in het teken stond van geen blunders maken, na het middenspel had jongeheer le Sage wel een voordeeltje weten te bemachtigen. Rico verdedigt echter nauwkeurig en Sander begint mindere zetten te doen en verliest nogal knullig een pion. Nu komen we in een heel interessant eindspel dat Rico (Toren+4pionnen) een goede winstkans verschaft tegen Sander (Toren+3pionnen).

Elementair in Toreneindspelen is activiteit, ondergetekende is afgestudeerd in Toreneindspelen A, B & C en staat binnen het keukenblok bekend als expert.

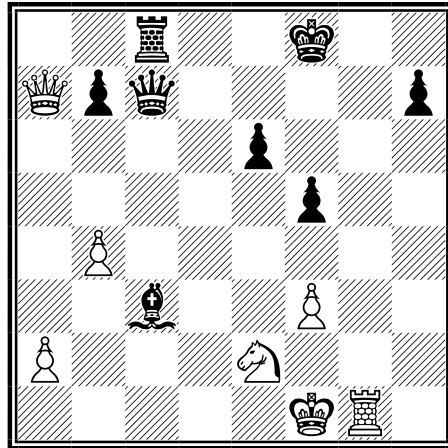
Rico 'wint' hier, in tijdnood voor beide spelers, met 38...Td2-d3 een pion. Toch? Sander staat voor een lastige keus, 'welke pion geef ik weg?' Sander kiest de goede en wint soepel een pion terug. 39. Kb1-c2! 39...Td3xf3, 40.Tg1-b1 en wint pion b7. Zwart doet er verstandiger aan om de tegenstander nog passiever neer te plaatsen, dit kan d.m.v. de zet 38...Td2-f2! Wit is nu verplicht tot 39.Tg1-g3, waarna de stelling makkelijk speelt voor zwart. In het stuk *Eindspelletjes met de teamleider (deel 2)* laat ik in meer detail het eindspel zien waar Rico uiteindelijk in terecht kwam (Dame tegen Toren+pion).

Op Bord 7 de partij der invallers. Pieter de Nijs was aan onze kant de vervanging voor Jan Hendriks en bij de Pion 4 viel teamcaptain/balloteur/sponsor/Genoot Ger IJzermans in voor Dustin van Weersel. In een Caro-Kann die rustig begon zette Heer de Nijs het bord in brand door een welgeplaatst offer, Heer IJzermans reageerde verkeerd en Pieter (rapname: P-tear) miste een kans voor open goal, laten we het een Seedorfje noemen. Kijk en Ween!

Heer de Nijs, ons Pa voor zijn kinderen, heeft een paar zetten eerder al een geforceerd mat gemist. Hij zweefde met zijn hand boven de Dame om deze op g2 met SCHAAK neer te planten, in plaats daarvan bedacht hij op het laatste moment dat 28.e5xd6 ook goed is, NEEN! Na 28.Dd2-g2+ gaat zwart mat, de witte Dame gaat via g2 naar h3-g4-h5-g6-h6 allen met schaak, daarna komt de witte toren op g1 met schaak en is het ver over. Pieter mist daarna nog een smalle remiseweg en verliest uiteindelijk. De bordpunten worden cadeau gedaan, Heren!

Op bord 8 zat de Beer, de Kolossus, 'Don Pirregal', Pierre Hellemons. Heer Hellemons heeft zich 1½ maand voorbereid op deze veldslag, met een afgetrainde torso, uitpuilende ogen en vuur in de ballen trok hij ten strijde tegen jongheer Frank Lambregts. De training werpt zijn vruchten af, na een zet of 10 heeft Pierre (met zwart) al zijn openingsproblemen opgelost en is er zelfs sprake van een licht voordeeltje. Nadat zijn tegenstander een geïsoleerde pion op e3 toelaat moet het zwarte voordeel zelfs voor ons leken tastbaar zijn. Met tactisch gedegen spel wint Heer Hellemons een pion op zet 18, de winst lijkt binnen handbereik. Maar als 2 bokkers dansen ze een ruime 10 zetten om elkaar heen, dan slaat bij 'dun Pirres' een moment van schaakblindheid toe.

Pierre speelt hier 31. Lc3xb4? Dit laat remise d.m.v. eeuwig schaak toe 32.Da7-d4!, Lb4-c3 33. Pe2xc3, Dc7xc3. 34.Dd4-d6+, Kf8-f7. 35.Dd6-d7+, Kf7-f8 en eeuwig schaak is niet te vermijden, aldus het aanwezige publiek. Jongheer Lambregts dacht daar echter anders over en besloot op zet 36 tot: Dd7xe6?? Dit leidde na 36...Dc3xf3+ tot mat of Dameverlies. Al met al een terechte overwinning voor Pierre.

In het totaal hebben we de Pion 4 met z'n allen een bordpunt of 3 cadeau gedaan, goed opgezette partijen die eindigen in mineur. Toch is de teamleider een tevreden man, naar ratings kijken doen we gelukkig allang niet meer, met 1 debutant, 1 gemiste Genoot en 7 Genoten die eigenlijk (veels) te weinig spelen/ervoor doen hadden we zeker meer verdiend dan 3 schamele bordpunten. Achteraf heerste het 'Feyenoord-gevoel'; aardig gespeeld, niet het gewenste resultaat, maar toch nog steeds erg trots op mijn club.

Bo de Veth